13/05/2021

Λαμπροδευτέρα: Η βάπτιση ενός ετοιμοθάνατου πιστού στη Μπουκόμπα Τανζανίας

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Ο Αρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Μαϊδώνης, Πατριαρχικός Επίτροπος Μπουκόμπας Τανζανίας, εξιστορεί πώς η πρόνοια του Θεού επέτρεψε τη βάπτιση ενός ανθρώπου σε ελάχιστο χρονικό διάστημα προτού αυτός αφήσει την τελευταία του πνοή και ξεπερνώντας τα φυσικά εμπόδια, την Δευτέρα του Πάσχα.

Διαβάστε:

*__Πρόλαβε... Δόξα σοι Κύριε!__

Ο μοναχός Δημήτριος, μαθηματικός στις σπουδές του, έγινε ορθόδοξος και εδώ και 14 χρόνια ασκητεύει στο υπό ανέγερση μοναστήρι της Μεταμορφώσεως. Πρόσφατα έγινε περίφραξη της Μονής και πήγαμε πρόβατα και κατσίκια, και μαζί με τα κουνέλια που έχει, τα εκτρέφει και τα δίνει για τις ανάγκες της Ιεραποστολής μας.

Μεγάλο Σάββατο.
Έρχεται στο Επισκοπείο ένδακρυς και αγωνιών ο μοναχός Δημήτριος απ' το

μοναστήρι μας της Μεταμορφώσεως Kaagya της Μπουκόμπας.
-Πάτερ, μου λέει. Ο πατέρας μου είναι ετοιμοθάνατος. Ήθελε να γίνει Ορθόδοξος. Τι να κάνουμε;
-Να τον κατηχήσουμε και να γίνει η βάπτιση μαζί και της μητέρας σου. -Δεν προλαβαίνουμε, πάτερ, θα πεθάνει. -Εντάξει, του λέω, πάρε την κατήχηση, του την διαβάζεις και αφού ομολογήσει πίστη στην Αγία μας Ορθοδοξία, την Λαμπροδευτέρα, που θα γίνουν κάποιες βαπτίσεις να βαπτισθούν και οι γονείς σου. -Τρέχω, πάτερ…
***
Λαμπροδευτέρα ο π. Αύγουστίνος μετά την Θεια Λειτουργία βάπτισε τη μητέρα στην κολυμβήθρα και τον πατέρα *Teogratias*, που τον μετέφεραν με το φορείο στο Ναό του Ευαγγελισμού της Μπουκόμπας. Μετά το βάπτισμα τέλεσε και το μυστήριο του βαπτίσματος και τους κοινώνησε. Κοινώνησε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού για πρώτη και για τελευταία φορά.
***
Χθες το πρωί ήλθε σκιρτών και χαίρων φωνάζοντας μου: – Πρόλαβε, πρόλαβε…
-Ποιος; του λέω. -Ο πατέρας μου, πάτερ, που προλάβαμε και τον βαπτίσαμε, κοιμήθηκε ειρηνικά! Έκανα κι εγώ ένδακρυς το Σταυρό μου και είπα: -Δόξα σοι Κύριε! Προλάβαμε! έφυγε βαπτισμένος. Καλό παράδεισο, πάτερ! -Θα έλθω απόψε στο Μοναστήρι να κάνουμε τη νεκρώσιμη ακολουθία.
***
Το απόγευμα της Τρίτης 11/5, πήρα μαζί μου τους πατέρες Παύλο, Ιωάννη και Καλλίνικο και την αδ. Παρασκευή και με οδηγό τον Αντώνη φύγαμε για τη Μονή. Καθώς όμως στρείψαμε για το δρόμο του Μοναστηριού κάποια στιγμή το αμάξι μας βούλιαξε μέσα στη λάσπη.

Χωρίς καθυστέρηση, αφού καλέσαμε ένα φορτηγό για τραβήξει το αμάξι, τσαλαβουτώντας μέσα στη λάσπη, ξεκινήσαμε με τα πόδια. Φθάσαμε στο Μοναστήρι, κάναμε τη Νεκρώσι μη Ακολουθία για τον “τυχερό” Teogratias και τον αποχαιρετίσαμε αφήνοντας τον στα χέρια του Πλάστη του.
***
Πριν νυχτώσει πήραμε με τα πόδια, μεσ’ τις λάσπες, το δρόμο της επιστροφής, αναλογιζόμενοι και θαυμάζοντες “εν εαυτοίς” την αγάπη του Χριστού μας και την πρόνοια του για τη σωτηρία μας.
Βγήκαμε στο κεντρικό δρόμο, όπου ήλθε η Αναστασία η εθελόντρια η Κρητικιά και μας πήρε.

Ήταν μεσάνυχτα, όταν ακούσθηκε το βουλιαγμένο στη λάσπη τζιπ, που επέστρεψε με τον Αντώνη τον οδηγό. Δόξα σοι Κύριε και γι’ αυτό και για όλα!